

Max und Moritz

op „Liescher Platt“

Max o Moritz sen hier Li'ewen
Niemaals liew o brav gebliwwen:
Hei se'ihst de a Billern de Gaunereien,
Mat denen die Zween de Leit geheien,
Wenn do'u daat se'ihst, da sei nur frouh,
De'ich laußen se bestömmt an Ro'uh.
Dach denk daobe'i nur ömmer drun:
So, wie ma't treiwit, so ka' ma't hun.

VIERWU'ERT

Wat muss ma dach so dacks vu beesen
Kannern hie'ern oder li'ersen!
Wie hei vun denen, go'ut bekannt,
Die Max on Moritz gi' genannt;
Die hun, statt Richtijes ze li'ern
On op die ääler Leit ze hi'ern,
Daodriwwer maästens nur gelaacht
On hannenaoh hiere Spott gemaach.
Jao, baal bei jeder De'iwelerei,
Dao woarn die lao bestömmt daobe'i!
De Leit veräppeln, de Ääpel klauen,
De Di'jern trakti'ern, dao drop konnst de bauen.
Daat woar jao bestömmt och angenehmer
O fier die zween gewass bequemer,
Wie an der Körch oder an der School
Ze sötzen den halwen Daach op em Stouhl.
E'ich kann e'ich, dir Leit, daofier och nur saon,
So ebbes, daat werd net ewich so gaohn!

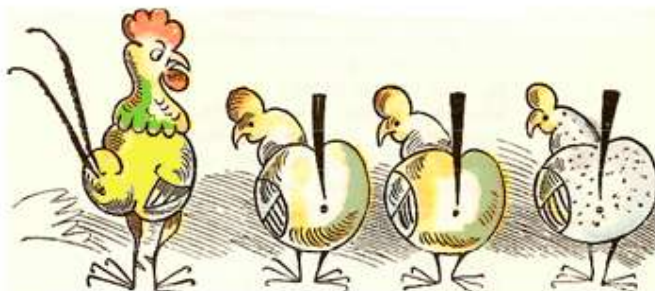
Wie't o'usging? Et woar en terribbel Affäär,
Daodriwwer verzöllen e'ich e'ich wei nach gär!
O so as daat, wat die zween hu getriwwen,
Hei naoh opgemaolt on niddergeschriwwen.

DEN EESCHTE STRÄÄCH

Muncheraänen get se'ich Miehj
Mat dem li'ewen Födderviehj;
Et as jao net fier de Ä'er allaän,
Die de Hiehjnercha ömmer lään;
Et as och, weil ma o'us der Pann
Munchmaol e Braoden ääße kann;
On och de Föddern sen jao gout
Fier drop ze leien ganz kammout,
Stopp't ma die äänfach an't Kössen ran,
Da' se'iht ma, wie go'ut ma drop leie kann.
Daat lao, daat as die Witfraa Bolte,
Die daat bestömm't och gäär so wollte.

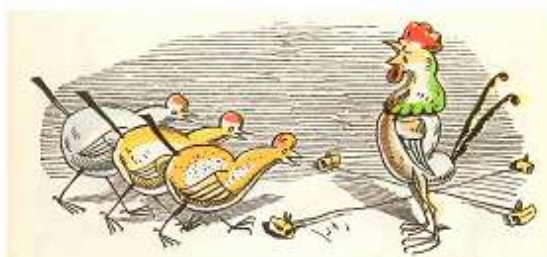
Se'i haat der Hiehjner stecker dre'i
On en schwi'ern Hunn daobe'i.

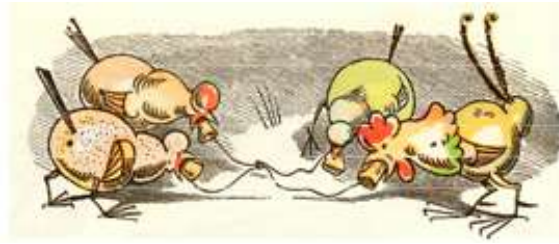

Max o Moritz hun iwwerlu'ert
O sé'ich en De'iwelerei o'usgedu'ert.
Fier't eescht, dao haat'n se äänt, zwää, dre'i
En äänfach Steckelschi Brot daobe'i,
Daat daälen se a viejer Stecker
Wie e Fenger so groß, kää bössi decker,
Se haaten och nach e Foddem gefonn,
Den hun se zwää maol zesummegebonn.
Die Steckcher Brot um Enn vum Foddem,
Die lä'en se iwwer Kre'iz quer op de Boddem;
Daat alles, daat maachen die ganz genaa
Hannerm Ho'us am Haof vun der go'uder Fraa.

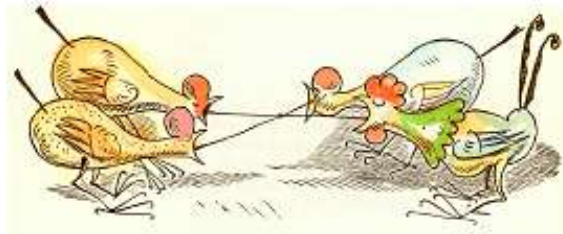

Ko'um haat daat den Hunn gesiehn,
Maänt he gle'ich, he meest daat kriejn:
He reeft sein Hiehjner, Kickerickieh!!
gle'ich daodrop, dao kömmt daat Viehj.

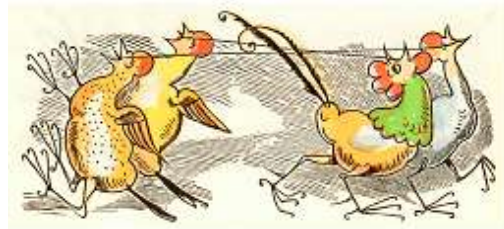

Hunn on Hiehjner schlecken raob
Die Steckelcher Brot an hi'ere Kraop.

Daomat, dao haaten se richtig Pech,
Se konnten nämlich nemmeh wech.

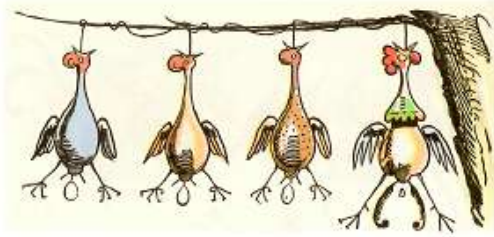
Se ropen sé'ich gle'ich kre'iz o quer
Fest un dem Foddem hin on her.

O fladdern heech, we'it an de Loft,
Et hölft nur ne'ischt, se fladdern oft.

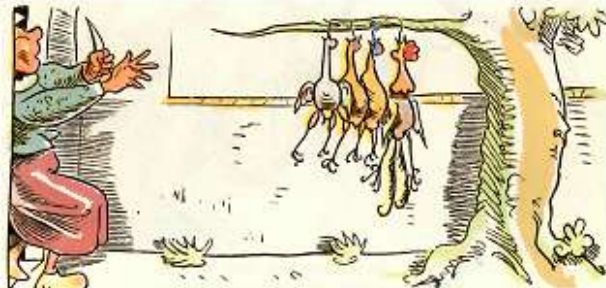
Flotter, wie ma't se'ich kann denken,
Bleiwén se'i um Aast dou hánken,
si meeßen se'ich den Hals verrenken.
De Gurjel, die get ömmer enger
On naoh on naoh och ömmer länger.

Jedet lääht nach flott en Ää,
Gle'ich danaoh as et vobe'i.

Witwe Bolte an der Kummer
Micht se'ich daodrop gle'ich vill Kommer.

Sprengt flott op o lääft siehr ro'us -
Dabo'ußen se'iht et greilich o'us!

„Dir Treenen, laaft ro'us o'us den Aen,
Lao drun hun e'ich nach lang ze kna'en,
Vum ganze Liawen me'i scheensten Traam,
Den hängt lao op dem Aapelbaum!“

Zimmlich raosen on diejf gekneckt
Hot se'i e Kne'ipschi gle'ich gezeckt,
Hölt de Dooden raob vum Strank,
Die haaten dao ze lang gehang.

On traurich gääht se, Steck fier Steck,
Mat hiehrem Viehj an't Ho'us zereck.
Daat lao, daaat woar den eeschten Strääch,
Dach den zwääten kömmt wei gle'ich.

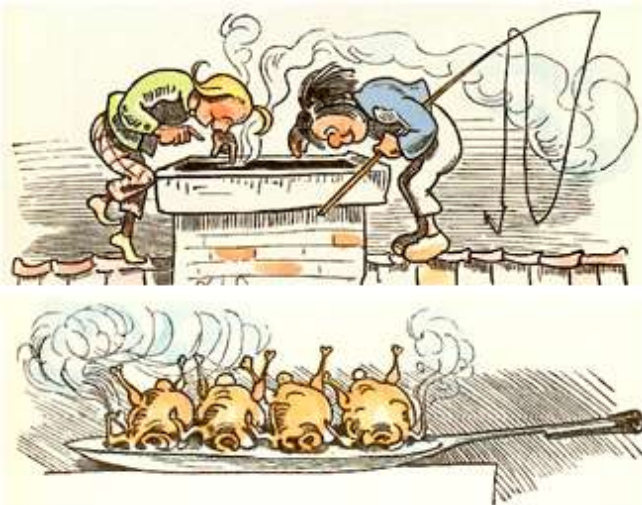

DEN ZWÄÄTE STRÄÄCH

Fraa Bolte haat se'ich net ganz voll
Vun hi'erm Kommer nach erholl,
Do'u hot se se'ich schun iwwerlu'ert
On gurnet lang meh naohgedu'ert:
Et wär jao schlecht, diejt ma daat Viehj,
Wat ganz gewaß nach vill ze friehj,
Gesterwen as, äänfach vergääßen,
Ma könnt et och als Braoden ääßen.
Schu leien se geroppt o plaackisch
Op hierem Herd wei puddelnaackisch,
Die göster nach gesond o frouh
All dre'i mat hierem Hun daouzou

Am Goart op'm Boddem remgeschäart,
Daat haat se'i hinnen gär gewährt. -

Sé'i mooß daofier wei nachmaol kre'ischen,
Hi'ere Spitz, den wollt schun nemmeh we'ichen. -

Max on Moritz woarn net domm,
Die sen gle'ich op et Daach geklomm!
Et as net schlecht, wenn ma daat kann; -

De Schuarschtisch riet raop an der Pann
Siehn se'i, et as net schwier ze raoden,
Ganz önnen schun den Hiehjnerbraoden.

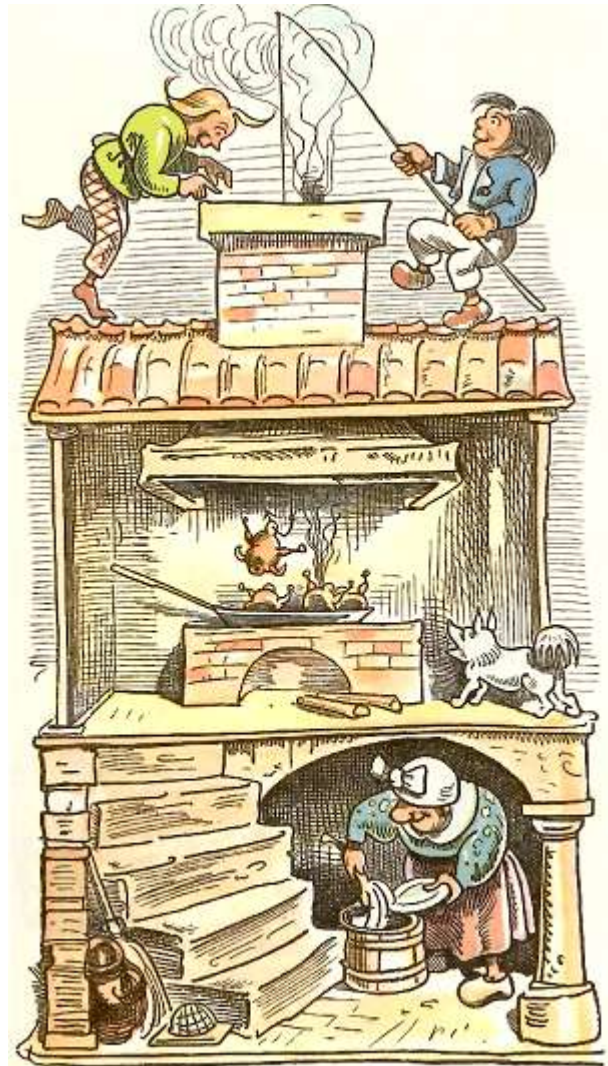
Grad dou gäiht mat'm großen Teller
Fraa Bolte raob an hieere Keller,
Fier daomat o'us em Kaapesdöppen
Se'ich en go'ut Schlaap ero'uszeschöppen.
E bössi hot se dou gelaacht,
Weil daat, wenn't opgewärmt, gout schmaacht.

Die zween Käerln op em Daach,
 Die woaren ganz bei hierer Saach.
 De Max haat gle'ich schun dru'gedu'ert
 On se'ich en Angel matgebru'ert.

Schnuppdiwup! Schun get naoh uawen
 En Hiehjnaschi ero'usgehuawen.
 Gle'ich danaoh kömmt Numro zwää
 On hannerher de Numro dre'i;
 Zeletzt kömmt nach de Numro viejer:
 Wei könnst da't siehjn: Se hun all Diejern!

Den Spitz, den se'iht daat ganz gena, -
 On bröllt Wauwau! Daat hiert die Fraa.

Die zween Käerln kraowele frech
 Vum Daach siehr raop o laafe wech.

Oh je, daat lao get Grommelzopp,
 Fraa Bolte kömmt schu nääß erop,
 Se'i kuckt och gle'ich ran an de Pann
 O se'iht, dao as jao ne'ischt meh dran!

Se'i hot gle'ich un den Hond gedu'ert. -
 „Spitz!“ , woar dou ze'eescht hier Wu'ert.

„Komm maol her do'u Lompenhond,
Fier de'ich woar daat lao net gesond!“

Mam Saoßelääfel, zimlich schwier,
Gääh et wei iwwer hen gle'ich her.
Daonaoh, dao hiehart ma'n zimlich bröllen,
He konnt jao net, wie't woar, verzöllen.

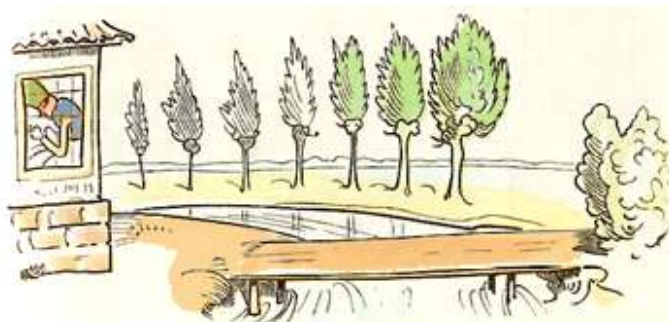
Max o Moritz, Be'ich wie Saäck,
Schnarchen daonaoh an der Haäck,
On vun dem ganzen Hiehjnerschmo'us
Kuckt nur en Hiehnerbäähn nach ro'us.
Daat lao woar den zwääten Strääch,
On den drödden kömmt wei gle'ich.

DEN DRÖTTEN STRÄÄCH

Jederaänen hot hen kannt
De goude Scheider, Böck genannt.
Wärtens- on och Sonndesrääck,
Boxen mat zween Boxesaäck,
Westen, määstens nach mat Taschen,
Mäntelcher on och Gamaschen,
All die needich Unziehjsaachen
Konnt den Böck de Leiden maachen.
Oder ebbes naozeflecken,
Aobzeschneiden, unzestecken,
Oder woar e Boxeknaaf
Aobgeraß o fortgelaaf,
Wie o wo o wann et woar,
Hannen, vier, 't woar jedem kloar,
Alles micht de Schneider Böck,
Daat woar jao se'i Liawenzweck,
On so woar de Määster Böck
Gout u'gesiehn, daat woar sei Gleck.
Max o Moritz hun gemäänt,
dat ma den maol ärjern könnt.

Daat woar fier die en äänfach Saach,
Vier him seim Hous lääft jao en Baach.

Daodriwwer gääht, nur en klaä Steck,
E Piadschi mat er holzener Breck.

Max o Moritz, die woarn zeeh,
 Hun äänfach mat er großer Säa
 Am Donkeln o'us der holzener Breck
 Ero'us gesäät en ganz klaä Steck.
 Dann hun se'i maol bis dre'i gezöllt
 On vun der annerer Se'it gebröllt:

„He do'u, komm ro'us! Do'u Gääße-Böck,
 Schneider, Schneider, meck, meck, meck!“
 De Böck, de konnt schu vill vertraon
 Aohne nur e Wuert ze saon,
 Auwer, wenn he so vernannt,
 Hot'n se'ich nemmeh richtich kannt.

En holzene Knöppel an der Hand
 Kömmt hen gle'ich o'us seim Ho'us gerannt
 On hi'ert schun nääs vun hanner der Breck:
 „Komm siehr hei riwwer, meck, meck, meck!“

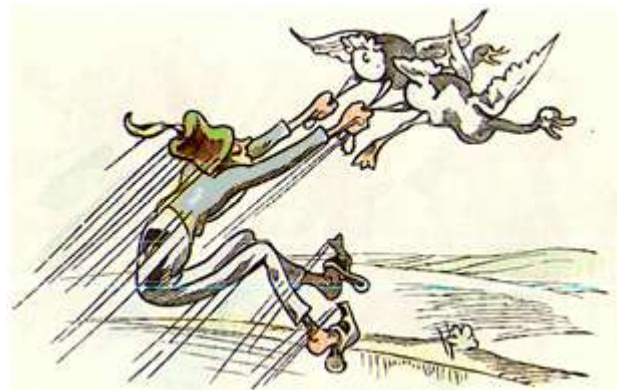
Ko'um op der Breck, schu woar se freckt,
 O wie ma't se'iht, de Böck woar weg;
 On nachmaol hiehr't ma: „Meck, meck, meck!“

Die Gaunerei, die woar perfekt!
 On grad wie lao daat vier as komm,

Sen dao zwää Gänsjer römgeschwomm,
 Die hot den Böck, net un der Fliedt,

Nää, un de Fieß ze paacke kriehjt.
 Mat den zwää Gänsjern an der Hand
 Fladdert hen ob't treckene Land.

Iwwrijens, och wenn't nääs go'ut,
As lao so ebbes net kammo'ut;

De Böck, den haat vu lao der Saach
Se'i Moare weh, de ganzen Daach.

Sein Fraa, die hot hen net gepriejelt
On gle'ich de kaale Bo'uch gebiejelt,
Den Böck, den spi'ert daonaoh ne'ischt meh,
Se'i Bo'uch, de woar schun nääs o. k.

Am Darf, dao saon se, raop wie rop,
Den Böck, den as nääs uawenop.
Daat lao woar den dretten Strääch,
On den vi'erten kömmt wei gle'ich.

DEN VI'ERTEN STRÄÄCH

Ma wöll et gu'ernet so gäär hi'ern:
Fier't Liawen mooß ma ebbes li'ern.
Net allaän daat ABC
Brenge de Leit schun op den Dreh,
Och net nur beim Liasen, Schreiwien
Dörf et speeder ömmer bleiwen;
Ma mooß jao och mat Räächnungssaachen
Munchmaol nach se'ich Arbicht maachen;
Fier ebbes anneres nach ze li'ern,
Mooß ma an der School zouhi'ern.
Dat daat mat Verstand geschiehjt,
Micht sich de Lehrer Lämpel miejd.

Max o Moritz, lao die zween,
Hun den net so gäär gesiehn;
On weil se'i De'iwelerei am Kaop,
Passen se'i an der School net op.

Lämpel woar e brave Lehrer
On vun dem Tubak en Verehrer,
Daat fünd jeden, aohne Frao,
Nao der Arbicht och net schrao
Weil ma't gär em aale Mann
Jao vun Härzen gönne kann.

Max o Moritz denke wei
Un en ganz nei De'iwelerei,
Se maänen, dat sein Tubakspe'if
Fier so ebbes wär dismaol re'if.

Häär Lämpel, den hot sonndes nääs,
Wie ömmer an der Körch gesääs
On hot de Orjel dao gespilt,
De Körch, die woar nach gout geföllt.

Die zween, die sen dao friehjer ro'us
On hanneran an him se'in Ho'us,
Dao hot sein Tubakspe'if gestann
Mat nur em bößi Tubak dran.

Moritz, den hot o'us der Tasch
Gle'ich ro'us gehol en Polverflasch,
Hot dann de Stoppen operoppt
On Polver an de Pe'if gestoppt.
Daonaoh sen se'i nääs siehr ero'us,
De Körch woar nämlich grad schun o'us.

Häer Lämpel späert an aller Rouh
Mam Schlüssel schun de Körchdier zou.

O mat em Booch on Notenheftchern,
Am Kaop beschäftigt mat Geschäftchern

Gäht he gemietlich a se'in Ho'us,
Die Kä'erln woaren dou schu ro'us.

En hot se'ich dao nach o'usgedoun
O nicht se'ich gle'ich se'i Pe'ifi un.

„Ah!“ - säht hen dou - „De greeßte Spaaß,
Hot ma, we ma zefridden as!“

Bauf!! - Dao gäht de Pe'if schun loss,
Wat vun dem Polver komme mooß.
Kaffiekann o Waaßerglas,
Tubaksdous on Töntefaß,
Uawen, Dösch on och se'i Sötz -
Alles fliehjt am Polverblötz. -

Wie den Damp se'ich haat verzu'eren,
Se'iht ma de Lämpel, net gelu'eren,
Wie hen lao op'm Recken le'it,
Auwer kuckt, wie hen o'usse'ieht!

De U'ern, Hänn, Nuas o Gesieht,
Die hun en ganz schwarz Farw wei kriecht,
On op'm Koop de letzte Putsch,

Den as, ma se'iht et, och nach futsch.

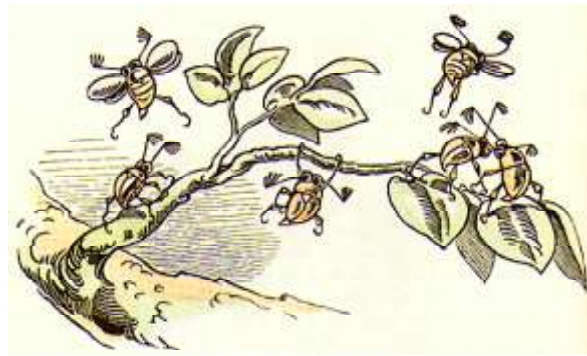
Wen soll wei de Kanner li'ern,
Daat kriejn sei wei nach all ze spi'ern?
Wen soll wei fier hen nur maachen
All die anner schwierig Saachen?
Womat soll he blos wei raachen,
Daat as guarnet net meh ze maachen?

Mat der Ze'it get alles hääl,
Blos die Pe'if, die haat hier'n Dääl.
Daat lao woar den vierten Strääch,
Dach de fofften kömmt we'i gle'ich.

DEN FOFFTEN STRÄÄCH

Wen am Darf, wie an der Stadt,
E liejwen Onkel wunnen haat,
Den as bei him määst ganz bescheiden,
Daat kann den Onkel nämlich leiden.
Morjens säät ma: „Goude Morgen!
Hot dier ebbes ze besorjen?“
Brenge him, wat hen bro'uchen mooß:
Zeidung, Pe'if o Fidibus,
Oder juckt et him am Reck,
Drecks o beißt et dao en Steck,
As ma gle'ich mat Fraäd' dabe'i,
Kräätzt him zoart de Recken fre'i,
Oder hot hen haut am Kaop
Wie öfter maol e bössi Schnaop,
Reeft ma: „Gesundheit!“ ömmer gle'ich,
„Merci!“ - „Bestömmt bekömmt et e'ich!“
Oder kömmt hen speet an't Ho'us,
Ziehjt ma him de Stiwveln o'us,
Hölt et Nu'atshimp on de Schlappen,
Brenge fier ze äßen him en Happen.
Op all daat as ma dach bedu'at,
Weil daat gefällt him fier der Nu'at.

Max o Moritz, die zween hun
 Mat denen Saachen ne'ischt ze doun.
 Se'i hun haut fier den Onkel Fritz
 Am Kaop schun nääs e schlechte Witz!

Jede wääß, dat et am Mää
 Määkäfer get, määst meh wie zwää!
 An de Bäamen hin on her,
 dao fliejen se all kre'iz on quer.

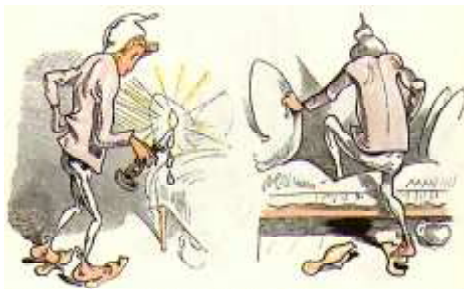

Max o Moritz hu mat Stangen
 Se raopgerösselt o gefangen.

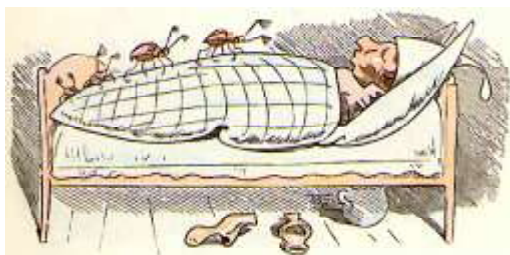
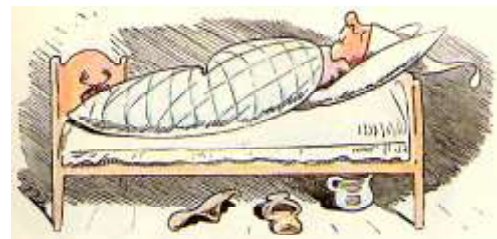
Daat ging bis laohin ganz kamo'ut,
 On dann gle'ich ran an en groß Tuut.

Fort damat, on an der Aäck
 Önnerm Onkel Fritz sein Daäck!

Den Onkel Fritz gäht gle'ich an't Baät
 O maänt, dat hen sein Rouh' wei hätt.

Schu gle'ich micht hen sein A'en zou,
 Dreht se'ich nach röm o schleeft a Rouh.

Dach die Käfer, kritze, kratz!
 Komme flott o'us der Matratz.

Schu gre'ift den Eechten, de vierdrun,

in.

„Bau!“ - bröllt hen lo'ut - „Wat as daat lao?!!“
Gle'ich sen der nach vill meh schun dao.

Onkel Fritz se'iht ma dou sausen
O'us seinem Bäät, wei get et Bausen.

„Autsch!“ - Schun nachmaol hot hen äänen
Eeschts am Geneck, dann un de Bäänen;

Hin on her o ronderöm
Kraowelt alles, et as schlömm.

Onkel Fritz, a seiner Not,
Schläät o trampelt se all doot.

Wei könn't der't siehjn, et as vorbe'i,
Daat woaren nach vill meh wie dre'i.

Onkel Fritz hot wei sein Rouh,
Micht gle'ich am Bäät sein A'en zou.
Daat lao woar de foffte Strääch,
Dach de sechsten kömmt wei gle'ich.

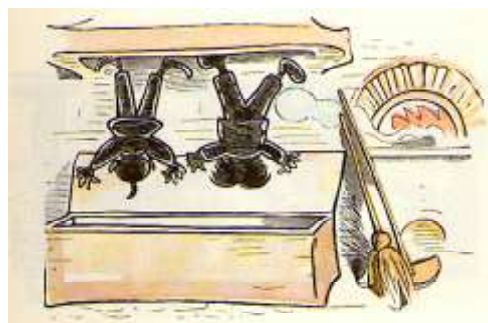
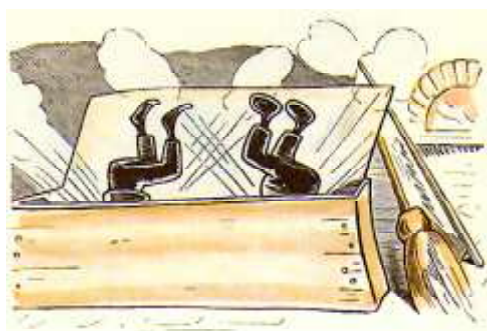
DEN SECHSTEN STRÄÄCH

An der scheener Osterze'it,
Ömmer, wenn de Bäckerleit
Vill vun siej'sen Zockersaachen
Baacken on zerecht gär maachen,
Denke Max o Moritz se'ich,
Ma meest die all schun kriejn wei gle'ich.

De Bäcker ahnt schu gle'ich die Saach,
Hot liejwer't Baackhous zougemaach.
Daoro'us wei ebbes nach ze klauen,
Daat können nur die Superschlaun.

Schu se'iht ma hei die zween frech Käärln
Lao önn'er'm Schuarschtisch, schwarz wie Määrln.

Se fallen raob, an de Köst mat Möll,
Obwoll daat käane so gär wöll.

Wei stehn se lao, wie ma' et se'iht,
Se sen rondröm so we'iß wie Kre'id.

Lao uawen siehjn se Bratzeln leien,
Die bro'ucht ma denen net ze zeijen.

Daat Holz vum Stouhl woar zimlich wääch;
Daofier, dao leien se gle'ich am Dääch.

De' woar ze wääch on zimlich zeeh,
Ma' se'iht et hei, o jemineh!

Gle'ich kömmt he schun, de Määster Bäcker,
O' schnappt sich die zween Zockerschlecker.

Äänt, zwää, dre'i! - En äänfach Saach,
Hen hot gle'ich Brot o'us hinnen gemaach.

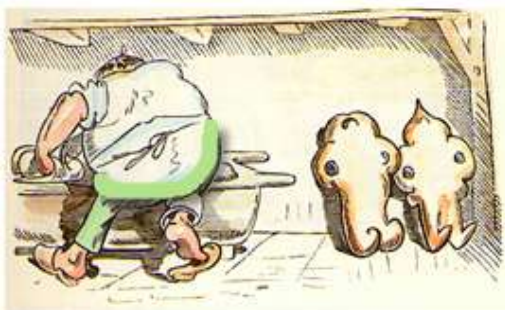

Et woar nach zimlich warm am Uawen,
Schwupp!! - hot hen se dao ra'geschu'awen!

Hen zieh'jt se ro'us nääs o'us der Glout,
Wei sen se bro'un on zimlich gout.

Jeden denkt, se se perdü!
Auer nää! - nach liawen diej!

Knusper, knusper! - wie zwää Maisjer
Fräßen se'i sich dorh hier Heisja;

On de Määster Becker bröllt:
„E'ich haat se dach an d'n Dääch geföllt!"

Daat lao, daat woar de sechste Strääch,
Dach de letzten kömmt wei gle'ich.

DEN LETZTEN STRÄÄCH

Max o Moritz, wei kömmt gle'ich
Eiern allerletzte Stre'ich!

Läächer an de Saäck ra' schneiden,
Kann dach söcher kaäne' leiden??

On schun träät de Bauer Meck
Äänen vun denen Saäcken weg.

He bro'ucht dou gu'ernet we'it ze laafen,
Fier de Saack lao wechzeschaafen.

He wonnert se'ich o bleibt gle'ich staon:
„Daat lao, daat kann dach net gout goan!"

Gle'ich hot hen die zween gesieh'jn
On konnt se um Schlawittchen kriej'n.

Schups!! - Ganz ran lao an de Saack
Stoppt hen dou gle'ich daat Lompepaack.

Max on Moritz get et schwül,
De Bauer trää se an de Mill.

„Määster Miller“, reeft hen dann,
„Moll hei de Saack, so flott he kann!“

„Her damat!“ On wie en Gewitter
Kippt hen die zween ran an den Trieter.

Rickeracke! Rickeracke!
Mollt de Mill se, zicke, zacke.

Wei get et ääscht on zimlich schrao,
Die zween, die sen wei nemmeh dao!
On gle'ich danaoh, sovill e'ich wääß,
Hot se'i daat Fedderviehj gefrääß!

SCHLUSS

Wie ma daat am Darf hot hie'ern,
Wollt se'ich kaäne meh beschwie'ern.
Witwe Bolte säät ganz wääch:
„Kuck maol lao, e'ich wosst et gle'ich!“
„Jaojaojao!“ reeft Määster Böck,
„Gott sei Dank, sen die wei weg!“
Daodrop säät de Lehrer Lempel :
„Daat lao as nääs en Exempel!“
„Jao“, so fräät de Määster Becker,
„Wofier as de Mensch so lecker?“
On de gouden Onkel Fritz
Säät: „Daat kömmt vum domme Witz!“
Nur de Bauer, de get un:
„Laomat hun e'ich ne'icht ze do'un!“

Ku'erz, am ganzen Darf gäähnt röm:
„Daat lao as dach guarnet schlömm,
Wei as et, Gott sei Dank, vorbe'i
Mat der iwweler De'iwelerei“.

